

Den 22 april möter landslaget Tjeckien i VM-kvalet och Caroline hoppas förstås att hon får vakta det svenska målet.

Även om fotboll är det roligaste hon vet finns det saker som är viktigare, menar Caroline.

Landslagsmålvakten

Caroline Jönsson

hoppas att det är över nu...

Efter alla olyckor tar jag inget för givet

Ingen match utan huvudskydd. Sedan den otäcka kollisionen under en match, då Caroline föll ihop avsvimnad på planen, ser vår populära landslagsmålvakt alltid till att skydda sig. Men det är två andra olyckor som gjort Caroline ännu mer rädd...

AV JEANETTE ROSENGREN
OCH URSZULA STRINER

Folk beklagar ibland den otur vi haft i vår familj och tycker att vi har fått vår beskärda del av olyckor. Visst är det så, men själv ser jag det mer som att jag faktiskt har haft en himla tur – båda mina föräldrar lever ju i dag!

Orden är Caroline Jönssons, målvakt i Malmö FF:s damlag och i det svenska landslaget i fotboll.

Att vända det nattsvarta till en positiv kraft är något som Caroline fått träna mycket på.

Sommaren 2004 drabbades familjen hårt när mamma Lena råkade ut för en svår ridolycka och svävade mellan liv och död.

Året hade annars börjat så bra. Caroline var stärkt av det VM-silver som de svenska damerna tog på senhösten 2003. Damfotbollen uppmärksammades rejält i medierna och själv blev hon vald till Årets målvakt och Årets personlighet på den tv-sända fotbollsgalan samma höst.

Som gräddde på möset blev hon uttagen till världslaget, ett lag bestående av världens allra bästa spelare. Det är de olika ländernas förbundskaptener som röstar fram laget, och i samband med FIFA:s 100-årsjubileum skulle detta världslag möta Tysklands damlag på den stora arenan Stade de France i Paris. Även Frankrikes och Brasiliens herrlag skulle mötas. Åttiotusen personer satt på läktaren.

Fick häst över sig

– Jag spelade väl en kvart, sedan kolliderade jag med tyska forwarden Birgit Prinz, suckar Caroline.

– Jag fick hennes armbåge i tinningen och tuppade av en stund. Det visade sig vara hjärnskakning och jag tvingades bryta matchen, utburen på bår.

Skadan innebar att Caroline var borta från fotbollen i två veckor, men fanns med då förbundskaptener Marika Domanski Lyfors presenterade den trupp som i augusti 2004 skulle åka till Aten och vara med i OS. Mästerskapet skulle bli en av höjdpunkterna i hennes karriär, var det tänkt. Förra årets VM-silver skulle följas upp av ett OS-guld.

Därefter kom dråpslaget. – Jag satt med de andra spelarna i bussen och var på väg till Örebro för att spela match mot Karlslund. Då ringde pappa på mobilen och berättade att mamma hade råkat ut för en ridolycka. Jag fick hoppa av bussen, lyckligtvis hade vi inte hunnit längre än till Skånes Fagerhult, och fick därifrån ta mig till akuten i Malmö där mamma vårdades. Det visade sig vara jätteallvarligt, läkarna visste inte om hon skulle klara sig.

Lena, som själv drev ridskola sedan tjugo år, hade kastats av sin häst och fått omfattande skador när hästen landade över henne. Hela ansiktet var krossat, hjärnvätska läckte, sju revben var brutna och dessutom var ena lungan punkterad. Ena knäet hade också fått sig en rejäl smäll.

– Det var kritiskt en tid. Efter en vecka opererade man och jag måste berömma läkarna som var helt fantastiska! Själva operationen tog femton timmar! Vi satt hos mamma varje dag, hela familjen.

Lena räddades till livet av läkarteamet och började så sakteliga kunna bearbeta olyckan och läka sina sår.

Efter fem veckor kunde hon skrivas ut från sjukhuset och börja konvalescensen i hemmiljö. Tack vare hennes goda fysik gick rehabiliteringen ganska snabbt.

Så småningom var Lena till-

baka i sadeln igen. Första gången hon red efter olyckan leddes hon av dottern Elinor, och var rejält rädd. Och besviket för att det hon älskade så mycket nästan kostat henne livet.

Hade änglavakt

Caroline var mycket tveksam till om hon skulle åka med till OS när mamma inte var återställd. Men familjen övertalade henne att åka.

– Min mamma ville absolut att jag skulle åka. Hela familjen är väldigt idrottsintresserad och jag fick också det allra bästa stöd av landslagsledningen. Före OS var vi på ett läger i Italien och därifrån hade jag möjlighet att åka hem direkt om någonting skulle hända.

Lenas olyckshändelse var inte den första i familjen. Några år tidigare råkade pappa Nils få sladd på bilen en morgon då han var på väg till sitt arbete, och i blixthal-kan voltade bilen och slungades upp på en vall. Nils flög ut genom rutan. Även han blev svårt skadad, fick vårdas på sjukhus och hade änglavakt som klarade livhanken.

Caroline reflekterar:

– Jag tycker absolut att vi har kommit varandra närmare i familjen efter de här händelserna. Vi tar inte saker och ting eller ens varandra för givna längre och vi tar hand om varandra mycket bättre än vad vi gjorde tidigare. Släkten är också fantastisk och ställde upp och hjälpte till på ett underbart sätt när vi behövde det.

Caroline är uppväxt i lilla Sövestad, en mil norr om skånska Ystad. Hennes farmor och farfar var fjärde generationen bönder på den gård som senare gjordes om till hästgård

Forts på sid 92

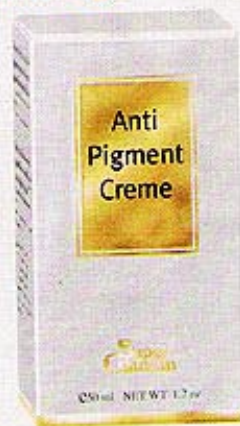

Skydda din hud! Tag bort de fula pigmentfläckarna!

Pigmentfläckar kan vara hudens största fiende.

SuperGlandin AntiPigment Creme tar bort de fula pigmentfläckarna. Cremen tar bort befintliga melaninfläckar och gör huden jämnare inom 2-3 månader. Förhindrar uppkomsten av nya pigmentfläckar och nya melaninbildningar. Samtidigt får du ett effektivt skydd mot solens strålar. Innehåller endast godkända substanser.

Solskyddsfaktor 15.

Mer för pengarna! Innehåller 50 ml!

AntiPigment Creme finner du i hälsobutiker, parfymier och på Åhléns egenvårdsavdelningar.

KONSUMENTKONTAKT INTERNORDIC TEL 040 - 15 90 90

EFTER ALLA OLYCKOR TAR...

Forts från sid 9

när föräldrarna Jönsson övertog den.

Efter Lenas olycka valde man att sälja gården. Numera bor föräldrarna i ett hus i Nybrostrand, men hästarna har man inte helt släppt – två stycken finns installerade på en gård precis i närheten av huset.

– Mamma rider igen men är mycket försiktig, och min syster Elinor tävlar i dressyr.

Är revanschsugen

Caroline och hennes lag, Malmö FF, slutade 2005 som tvåa i damallsvenskan, några poäng efter mästarna Umeå IK. För en gångs skull var laget inte favorittippat och det kändes skönt att slå ur underläge. Och i den behagliga sisen befinner man sig även inför årets serie.

– Vi har sänkt pressen på oss själva, ler Caroline. Vi känner inte att om vi förlorar en match så är det kört i serien. Vi har jobbat mycket med mental träning och det har givit resultat.

Trots lagets framgångar var fjolåret ändå bekymmersamt för Caroline. För första gången sedan hon blev landslagsmålvakt fick hon känna på hur det känns att bli petad. Landslaget spelade EM i England och Caroline fick sitta på bänken.

– Signalerna hade kommit under året, så jag hade faktiskt ställt in mig på att kanske inte få spela fast jag hade gjort en väldigt bra säsong dittills. För första gången i livet kände jag att det ändå inte var hela världen. Efter allt som hänt i familjen var inte fotbollen det viktigaste.

Nu laddar hon om och vill ta revansch. En ny förbundskapten, Thomas Dennerby, finns på plats. Det spelas VM-kval inför kommande VM-slutspel i Kina 2007 och i matcherna mot Vitryssland och Portugal var Caroline tillbaka mellan stolparna som förbundskaptenens förstaval.

– Jag var verkligen sugen på

att spela igen, vilket var en viktig känsla. Glädjen och även revanschlustan kom tillbaka efter EM och jag körde på och spelade mitt spel.

Livet efter fotbollen

Fotbollskarriären varar inte för evigt och Caroline har planer på att studera till psykolog.

De som känner henne väl beskriver henne som en "djuping" med ett genuint intresse för andra människor samt som en god lyssnare.

– Det finns många olika sätt att arbeta på, man kan jobba som samtalsterapeut eller mot företag med teambuilding. Jag skulle kunna tänka mig att jobba deltid som idrottspsykolog, jag har en rejäl grund att stå på och erfarenhet att dela med mig av.

Men än är det inte aktuellt att lägga fotbollsskorna på hyllan.

Caroline är halvtidsproffs vilket innebär att hon kan träna extra på förmiddagarna. Mest handlar hennes vardag om träning, match och återhämtning. Från fönstret i sin lägenhet ser hon Malmö stadion, hon har ungefär tvåhundra meter till träningsområdet.

– Jag drivs att fortsätta på elitnivå av min nyfikenhet och av att se hur bra jag kan bli. Tänk vilka upplevelser fotbollen har gett mig, skrattar hon och nämner VM, OS och alla länder och platser hon fått se genom sin tioåriga karriär i högsta divisionen.

– Det är en utmaning att mäta sig mot andra, men att utvecklas och att prestera sitt max ger allra mest. Dit har jag inte nått än!

En god sak har mammans olycka i alla fall fört med sig.

Caroline spelar numera med ett särskilt huvudskydd som påminner om en hjälm och som USA:s och Brasiliens landslag använde redan i VM 2003. Hjälmen skyddar mot hårda smällar som den utsatta målvakten ofta får.

– Efter min hjärnskakning och mammans olycka vet jag vad huvudskador kan innebära. Klart att jag använder skyddet då.